

Радован Трнавац Мића

ДВАДЕСЕТ ПЕТ ГОДИНА УСПЕШНЕ УМЕТНИЧКЕ МИСИЈЕ

Култура и Уметност немају националност! Говоре универзалним језиком, разумљивим на целој планети. У времену када национализам, ратови, тероризам, антисемитизам, шовинизам и остали узрочници, праве баријере међу народима и нацијама, више него икад раније, свету су потребни управо Култура и Уметност као својеврсни челични инструменти помирења и непотопиви мостови пријатељства.

Сарадња и међусобно уважавања уметника са различитих меридијана, у добу свакодневних турбуленција, ратних сукоба, војних операција, сложених политичка ситуација и честих економских и тржишних промена, директан су доказ да Култура и Уметност не познају границе и да светска проблематика не треба и не сме да ремети уметничку хармонију, нити ону стваралачку, нити ону међуљудску.

На тим темељима пре 25 година, на брдовитом Балкану, саздан је Интернационални уметнички студио „Радован Трнавац Мића“. За протекле две и по деценије Интернационални уметнички студио оправдао је своју мисију спајања људи и нација, управо посредством Културе и Уметности, које треба да истрају, упркос свим потешкоћама, и да врате веру и наду у светлу будућност цивилизације.

Ове, 2022. године, Интернационални уметнички студио ретроспективном изложбом свог идејног творца - Радована Трнавца Миће, са поносом прославља и обележава јубилеј две и по деценије успешног рада на спајању различитих култура и нација. Две и по деценије постојања је и 25 година међународне репутације, афирмисаног, признатог и у свету препознатљивог назива ове реномиране културне установе и галерије.

У галерији Интернационалног уметничког студија до сада је радове излагало преко 500 уметника са свих 6 насељених континената. Прикупљена је врло значајна колекција од 245 уметничких дела, која данас чини једну од најзначајнијих збирки савремене интернационалне уметности с краја XX и почетка XXI века на Балкану. Под сводовима куполе Интернационалног уметничког студија излагали су реномирани уметници из САД, Русије, Енглеске, Аустралије, Јужноафричке Републике, Немачке, Швајцарске, Француске, Белорусије, Украјине, Пољске, Грчке, Турске, Јапана, Јужне Кореје, Кубе, Мексика, Перуа, Венецуеле, Бугарске, Мађарске, Словачке, Словеније, Македоније, Црне Горе, Републике Српске и других земаља. Уметничка дела која чине поклон збирку Интернационалног студија припадају културно-уметничкој баштини Ваљева, што значи и Србије. Како

та дела не могу бити поклоњена, нити продата, она су завештана да заувек остану наше уметничко благо.

Поред остварене директне културне сарадње са уметницима и уметничким удружењима широм света, Студио четврт века успешно остварује културне везе са иностраним амбасадама, министарствима културе, институцијама и установама културе, спајајући тако различите народе и негујући пријатељске односе. На том дугачком списку су владе Аустралије, Енглеске, Немачке, Мексика, Јужноафричке Републике, Перуа, Кубе, Венецуеле, Турске, Белорусије, Пољске, Словачке, Македоније, Црне Горе...

Завидна сарадња остварена је и са бројним галеријама и музејима широм Србије на размени изложби и презентацији српских сликарских великана који су обележили 20. век.

Интернационални уметнички студио „Радован Трнавац Мића“ добитник је Повеље за изузетан допринос развоју ликовног стваралаштва и културе 2015. године, коју додељује Културно-просветна заједница Србије. Од Амбасаде Белорусије у Србији, Интернационални студио је 2012. године добио захвалницу за активну сарадњу и представљање савремене белоруске уметности у Србији и успостављање међуљудских односа међу добрим народима широм света, посредством уметности. За своје активности и изложбе у 1998. години Интернационални студио је добио награду РТС-а за Културни догађај године. Осведочен и у хуманитарном раду, Интернационални уметнички студио је у више наврата својим донаторским акцијама помагао деци без родитељског старања у ваљевском крају и иницирао и учествовао у прикупљању значајних средстава за опремање Дечјег одељења Опште болнице Ваљево.

Значајан јубилеј 25 година постојања послужио нам је да се носталгично осврнемо на прошлост и подсетимо на све реализоване идеје, изложбе и активности. Уједно нам је и подстрек за остваривање нових, још даљих домета које смо пред себе зацртали. Како сматрамо да Култура и Уметност и даље играју главну улогу у развоју и будућности цивилизације, предстојећа мисија Интернационалног студија, својеврсног уметничког светског путника добронамерника, никада није била јаснија - враћење Културе и Уметности на пиједестал. Прво у човеку!

Марија Петровић Марковић

АМЕРИЧКИ ВРАБАЦ, 2010, уље на платну, 100x100 цм

УКРАТКО О РАДОВАНУ ТРНАВЦУ МИЋИ

Радован Трнавац рођен је 17. маја 1950. године у Крагујевцу, од оца Радослава и мајке Анђелке, која му је по рођењу дала надимак Мића. Због природе очевог посла, који је био официр, породица Трнавац се често селила. Од Крагујевца, преко Горажда и Београда, стигли су у Ваљево када је Мића напунио пет година. У граду на пет река, окруженом прелепим планинама, Мића је провео детињство и прве младалачке дане сањајући да једног дана постане манекен, сликар, пилот... и још много тога.

По завршетку Техничке школе отац га је убедио да упише Рударско-геолошки факултет, од кога је Мића брзо одустао и кренуо неким само њему знаним путем. Отворио је прву самосталну изложбу слика у галерији Фото савеза Југославије, а Вања Булић, који је о изложби написао сјајне критике, најавио је Мићу као будућег великог сликара.

Тог лета Мића је отишао на море да слика и ужива продајући своје слике. Ту се упознао са професором и сликаром Николом Гвозденовићем и одлучио да упише Вишу педагошку школу у Никшићу. Након завршене прве године враћа се у Београд и школовање наставља на Ликовној академији, коју завршава у класи професора Младена Србиновића. На Академији је схватио да је сликарство оно што воли и жели, а та велика љубав траје и данас. Мића слика сваког дана, и како сам каже, не би могао без тога.

Када је завршио Академију направио је самосталну изложбу у галерији Коларчевог универзитета, која је изазвала велико интересовање, не само ликовне критике и публике, него јавности уопште. Мића је продао све слике са ове изложбе, а новинари разних радио и телевизијских емисија позивали су га да буде гост и, наравно, говори о својој изложби.

Пошто се испоставило да је Мића занимљив саговорник и ТВ лице, Радио телевизија Србије

му је предложила да уради неколико емисија о ликовним уметницима, па је Мића полако ушао у свет новинарства. Урадио је 26 кратких документарних филмова од којих је 21 награђен, а истих година писао је и за тада популаран часопис „Дуга“. То су биле успешне године.

Радећи новинарски посао, Мића је, наравно, и даље сваки дан сликао, а својој великој љубави, сликарству, дефинитивно се вратио 1980. године. На Бијеналу југословенске уметности у Њујоршком Линколн Центру, Мића је добио другу награду, а награда је била отварање самосталне изложбе у Њујорку. Тада је спаковао своје ствари и пошао преко океана у непознато.

Почетак, као и сваки, тежак: учење језика и упознавање са новим начином живота, земљом и њеном културом. А, затим следе упознавања и пријатељства са многим важним и занимљивим људима: новинарима, ликовним критичарима, уметницима, музичарима, колекционарима, галеристима... И наравно самосталне изложбе. Након првих, успешних и веома запажених изложби и позитивних критика о његовом раду, Мића је полако постајао цењен уметник чије су се слике успешно продавале. Имао је свој атеље, сликао је дуго сваки дан, а затим постао директор и сувласник модерне галерије New Renaissance у Сохоу.

Поред новог сликарског искуства, Мића је у Америци стекао и врло велики углед. Својим поетским приступом, провокативношћу и снагом својих дела, увек је изазивао велику пажњу, па му је понуђено да предаје сликарство и цртање на високим школама уметности, што је он и прихватио, али само као гостујући професор. Најдража му је била професура у Guilford Art Center у држави Конектикат, где је држао мајсторску радионицу (Master Class) од 1989. до 1996. године.

ПОНОЋНИ ЧОВЕК, 1981, уље на платну, 150x165 цм

У Србију је поново стигао непосредно пред бомбардовање, намеравајући да остане кратко, пар дана, и обиђе породицу. У домовини остаје до краја бомбардовања, а након тога, позвали су га да ослика зидове једне цркве у Македонији, где је провео скоро годину дана. По завршетку тог великог посла, па до 2005. године живео је на релацији Србија – Америка, да би 2005. продао сву своју имовину у Америци и вратио се у Србију. Данас живи у Београду. Стално је на релацији Београд – Ваљево - Њујорк.

Град Ваљево је 1997. године основао Интернационални уметнички студио и дао му Мићино име. Циљ ове институције, да угости и домаћој публици представи познате и признате уметнике из целог света и да их током њиховог боравка у Србији упозна са нашом земљом и народом, успешно је остварен. То потврђују светски и домаћи медији који непрестано пишу о овој институцији.

У току своје дуге и успешне каријере Мића је до сада имао 42 самосталну изложбу, а учествовао је и на преко 1000 групних изложби широм света. Излагао је са најзначајнијим сликарским именима 20. века, као што су Пикасо, Раушенберг,

Лихтенштајн, Ворхол и многи други. Његови радови налазе се у многим музејима, галеријама и приватним колекцијама музејског карактера, почев од Србије, преко Америке, Македоније, Немачке, Пољске, Белорусије, Републике Српске, Италије, Швајцарске, Француске, Шведске, Мађарске, Холандије, Русије, Канаде, Јапана па до Аустралије.

Поред сликарства бави се и вајарством и мозаиком. Урадио је пет споменика који се налазе у македонским градовима Битољ, Крушево и Брусник.

О његовом животу и раду објављене су три монографије, као и велики број новинарских и стручних текстова еминентних ликовних критичара у часописима и књигама широм света. О Мићи је снимљено и неколико документарних филмова, као и велики број телевизијских репортажа, код нас и у иностранству.

Добитник је многих престижних награда и значајних признања, како у Србији, тако и у свету.

Мирјана Војић

„Интернационални уметнички студио у Ваљеву, који носи моје име, труди се да испрати светске сликарске и уметничке трендове, и укључи у целу причу Србију, која, по питању ликовне уметности, ни мало не заостаје за светом”.

Радован Трнавац Мића

РАДОВАН ТРНАВАЦ МИЋА

...каже да је мисао најважнији моменат његове креације. Прави ликовну документацију о пролазности, о важности и неопходности појединих социолошких момената. Његова естетика говори о тежњи да се споје чињенице из живота и стваралачка интуиција.

Класициста по једноставности израза и хармоничности, како боја тако и облика, али постмодерниста по духовности и интелекту које ставља испред свега, показује комплексност своје личности и стабилно изграђене ставове о себи, човеку и планети. Тиме превазилази оквире националног у свом поимању света (иако својим делом и залагањем у сваком тренутку промовише оно најбоље у српској култури и уметности уопште). Интернационалност је карактеристика која се намеће када се сагледа опус овог уметника. Многе архетипске симболе људске цивилизације откривамо од платна до платна, од године до године, од деценије до деценије. Ретроспектива која је пред нама листа стране чудесне енциклопедије. Константа сликарске поетике Радована Трнавца Миће јесте културна историја света, некада метафорички, а некада дословце исписана симболима боје и појавних облика.

Екстатичност боја на великим платнима, а нарочито плаветнило на неким од њих, доноси бесконачност и мистику, али и интелигенцију и бесмртност. Црно-бела коцка коју често видимо у покрету, симболизује Земљу, сажима у себи светлост и таму и враћа нас оној упитаности – одакле потичемо, како смо створени, ко смо?! Опомиње нас да чувамо природу и живи свет, који савремени начин живота угрожава.

Мића Трнавац ништа не одбацује; „гомила“ на својим платнима виђено и замишљено, сећања и слике будућности и све додирује са истом пажњом. Отпад или непроцењиви комад антике, свеједно. Увлачи нас у привид, а када одгрнемо ту завесу указује се бесконачност суштине. Остају питања! Шта то осветљава слику, а шта крију тамне позадине? Зашто нас човек са слике не гледа? Само лутка, пас или мајмун нас гледају право у очи. Чега се човек стиди? Да ли треба, или су то само отуђеност и страх?!

Несвакидашњом проницљивошћу и свешћу о томе да човек мора да се ангажује за човека и за вечност долази до своје, али и суштине свих нас. Тешким радом, неисцрпном позитивном енергијом, праштањем и жртвовањем може се доћи до ренесансе коју тако прижељкује и прориче Мића Трнавац. Он зна да између човека и остатка света постоји време које човек треба да испуни и обоји.

Марина Цветановић, историчар уметности

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ
УМЕТНИЧКИ СТУДИО
РАДОВАН ТРНАВАЦ МИЋА

INTERNATIONAL ART STUDIO
RADOVAN TRNAVAC MIĆA

„Ако сам, како кажу, оставио дубок и неизбрисив траг унутар српске културе и уметности током последње три деценије XX stoleћа, онда је то велико задовољство за мене. А, куда даље? Па, тамо где сам кренуо, а не знам где је крај! Ја не верујем у смрт. Кад завршим овде, идем даље. Тако да има још пуно тога да обавим пре него што одем на другу планету и наставим пут“.

Радован Трнавац Мића

БИОГРАФИЈА

Радован Трнавац Мића рођен је 17. маја 1950. године у Крагујевцу. Основну школу завршио је у Ваљевоу, а средњу електро-техничку школу „Никола Тесла“ у Београду. Своје прво сликарско искуство стекао је у Никшићу на Вишој педагошкој академији у класи професора Николе Гвозденовића. Дипломирао је на Ликовној академији у Београду 1977. године, одсек сликарство, у класи професора Младена Србиновића. Од 1981. године живео је у Америци, где је као уметник стекао велики углед. Од 1971. године Радован Трнавац Мића излаже самостално у многим градовима широм света, од којих се издваја:

1971. Клуб младих, Нови Београд
1972. Como Arte, Лугано, Италија
1972. Галерија Фисхети, Милано, Италија
1973. Галерија Фото савез Југославије, Београд
1974. Галерија Фисхети, Венеција, Италија
1979. Коларчев народни универзитет, Београд
1981. Naho Gallery, Њујорк, САД
1982. Manhattan Laboratory Museum, Њујорк, САД
1983. Joan Dean Gallery, Њујорк, САД
1984. Alternative Museum, Њујорк, САД
1985/86. The Magic of Art, Торонто, Канада
1987. Main Street Gallery, Теритаун, САД
1989/90/91. New Renaissance Gallery, Њујорк, САД
1990/91. Guilford Art Center, Конектикат, САД
1990. Народни музеј, Ваљево, Србија
1992. Oddzial Muzeum Techniki, Варшава, Пољска
1994. L.D. Gallery, Њујорк, САД
1995. Народни музеј Београд - Ретроспектива
1996. Belgrade Gallery, Њујорк, САД
1996. Академија наука и уметности, Скопље, Македонија
1998. Интернационални уметнички студио „Радован Трнавац Мића“, Ваљево, Србија
2001. Kraevecseskom Museum, Витебск, Белорусија
2001. Музеј модерних уметности Републике Српске, Бања Лука
2001. Галерија међународног пријатељства, Москва, Русија
2007. Галерија НИС, Београд - Ретроспектива
2009. Интернационални уметнички студио „Радован Трнавац Мића“, Ваљево, Србија
2012. Завичајни музеј, Петровац на Млави, Србија
2012. Галерија „Нова ренесанса“, Београд, Србија
2013. Галерија „Чедомир Крстић“, Пирот, Србија
2013. Модерна галерија, Књажевац, Србија
2014. Интернационални уметнички студио „Радован

Трнавац Мића“, Ваљево, Србија
2015. Савремена галерија, Зрењанин, Србија
2018. Центар за културу Лозница, простор сталне поставке слика Миће Поповића и Вере Божичковић Поповић, Лозница, Србија
2019. Народни музеј Крушевац, Крушевац, Србија
2019. Ликовни салон, Трстеник, Србија
2019. Дом културе Књажевац, Књажевац, Србија
2019. Центар за културу Пожаревац, Пожаревац, Србија

У исто време Радован Трнавац Мића излагао је више од 1000 пута групно на изложбама широм света. Радован Трнавац Мића бави се и вајарством. Урадио је пет споменика који се налазе у македонским градовима: Битољ, Крушево и Брусник.

Мићине слике се налазе у музејима као и у колекцијама музејског карактера широм света, као што су, између осталих :

- Народни музеј Београд
- Академија наука и уметности, Скопље, Македонија
- Malcolm Forbes Museum, Њујорк, САД
- Lenz Schonberg Museum, Немачка
- Народни музеј Ваљево
- Manhattan Laboratory Museum, Њујорк, САД
- Oddzial Muzeum Techniki, Варшава, Пољска
- УЛУС, Београд
- Заједница за културу Београд
- Заједница за културу Србије
- Музеј железнице, Београд
- Kraevecseskom Museum, Витебск, Белорусија
- Музеј модерних уметности Републике Српске, Бања Лука
- Simon Levit M.D. Collection, Boca Raton, Флорида, САД
- Kouros Gallery Collection, Њујорк, САД
- M.A.R. Sportswear Collection, Orange City, Њу Џерси, САД
- Robert Duvan Collection, Кливленд, Охајо, САД

Остале земље у којима се налазе Мићине слике су: Италија, Швајцарска, Француска, Шведска, Мађарска, Холандија, Русија, Канада, Јапан, Аустралија.

ИЗ СЕЋАЊА, 1989, уље на платну, 123x123 цм

ШТАМПАНИ МЕДИЈИ О МИЋИ:

Преко седам стотина текстова о Радовану Трнавцу Мићи објављено је у дневним и недељним новинама, магазинима и часописима широм света.

ФИЛМОВИ И ВИДЕО ЗАПИСИ:

Снимљена су три документарна филма о животу и раду Радована Трнавца Миће и објављено је око сто телевизијских репортажа у бившој Југославији, Пољској, Македонији, Немачкој, Италији, Канади и САД.

КЊИГЕ:

- Уметност Америке, 1983
- The Best of Day tripping and Dining, 1986
- Монографија, 1990
- Сохо, 1991
- У сенци славних, 1995
- Монографија, Интернационални Уметнички Студио "Радован Трнавац Мића", 1997
- Монографија, 2003
- Моје музејске године, 2008
- Момо Капор – сећања и дружења, 2010
- Необичне судбине, 2011
- Сликари Хилендара, 2016
- Одабрани есеји, 2018
- Питања и одговори, 2020
- Из београдских галерија, 2020

За више информација погледајте:

www.radovantrnavacmica.com

www.ius-trnavac.org

YouTube: Radovan Trnavac Mića – Retrospektiva – NARODNI MUZEJ BEOGRAD 1995.god.

YuoTube: Radovan Trnavac Mića – MIRROR OF TIME – OGLEDALO VREMENA

Радован Трнавац Мића
Ретроспективна изложба
слика и објекта

РЕАЛНО НАДРЕАЛНО

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ
УМЕТНИЧКИ СТУДИО
РАДОВАН ТРНАВАЦ МИЋА

INTERNATIONAL ART STUDIO
RADOVAN TRNAVAC MIĆA

Центар за културу
Ковин

18 - 30. април 2023.

Директор: Миливој Грчић
Уредник: Милан Живковић
Штампа: Грид, Београд

Прва страна корица:
ИЗ МОГ АТЕЉЕА, 1982, уље на платну, 153x170 цм